

Tadeusz Kaletyn, Józef Kaźmierczyk, Jerzy Rozpędowski

Lubiąż, gm. Wołów, woj.
wrocławskie

Informator Archeologiczny : badania 16, 261-262

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

mieszka mierzwy i zwierzęcych szczątków kostnych. Jak dotąd, nie natrafiono na ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego, poza znaleziskami pojedynczych fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej, występujących w warstwach późnośredniowiecznych.

Nadzór archeologiczny będzie kontynuowany.

KRAKÓW-Stare Miasto ul. Kanoniczna 15	patrz wczesne średniowiecze
KRAKÓW-WAWEL Rejon II, IV, VII, VIII, X, XIV	patrz wczesne średniowiecze
KRUSZWICA woj. bydgoskie Stanowisko 17	patrz wczesne średniowiecze
LUBIĄŻ, gm. Wołów woj. wrocławskie	Wojewódzki Ośrodek Archeologiczno-Konserwa- torski

Badania prowadzili: mgr inż. arch. Ewa Łużyniecka, mgr Tadeusz Kaleytn. Konsultacje: prof. dr hab. Józef Kaźmierczyk, prof. dr hab. Jerzy Rozpędowski. Finansował WOAK. Pierwszy sezon badań. Klasztor z XIV w.

Podczas inspekcjonowania ogrodów znajdujących się na obszarach zamkniętych murami obwodowymi zespołu podklasztornego w Lubiążu, zauważono na powierzchni występowanie licznych ułamków naczyń średniowiecznych.

Z rozmowy z użytkownikami działek założonych na terenie ogrodów i dziedzińców wewnętrznych wynikało, że wyorują ceramikę, cegły, kafle. Ob. St. Dębicki - majster grupy remontowej PP PKZ w Lubiążu poinformował, że w ostatnich latach wykopał i wywiózł setki cegieł ze swojej plantacji kwiatów położonej na wschód od kościoła klasztornego.

Po zapoznaniu się z dziejami fundacji klasztornej w Lubiążu /około 1150 r. klasztor dominikański, od 1163 r. klasztor cysterski, ostatecznie fundowany przez Bolesława Wysokiego w 1175 r./ - topografią okolic klasztoru oraz miejscami występowania zabytków ruchomych, wytypowano obszary do badań geofizycznych.

Badania elektrooporowe w układzie symetrycznym przeprowadzono przede wszystkim na terenie ogrodów i dziedzińców. Profilowania układem symetrycznym jednopoziomowym i dwupoziomowym wykazały istnienie stref podwyższonych oporności. Interpretacja uzyskanych anomalii pozwoliła na wyznaczenie konturów kilku obiektów zalegających na głąbo-

kości 0,5-3 m. Wiercenia potwierdziły występowanie murów na terenie ogrodów położonych na wschód od kościoła klasztornego. Założono 6 wykopów o łącznej powierzchni 200 m². Odkryto 6 obiektów mieszkalnych i gospodarczych z okresu średniowiecza. Są one poważnie zniszczone wieloletnią uprawą ogrodów. Mury średniowieczne wykonane z cegły palcówki można podzielić na dwie grupy: łączone zaprawą i spojone gliną. Poza tym grupy te charakteryzują się odmiennym położeniem w stosunku do gotyckiej bryły kościoła klasztornego.

Wśród obiektów wydzielonych na uwagę zasługuje fundament piwnicy budynku mieszkalnego o wymiarach 9,5 x 12,8 m, z zachowaną częścią posadzki ceglanej, fragmentem sklepienia kolebkowego i rozglifianym okna.

Grupę obiektów zbudowanych z palcówki łączonej gliną stanowią piece. Zalegają one na głębokości 0,25-0,3 m. Wyeksplorowano częściowo dwa. Jeden trzyczęściowy o wymiarach 9,3 x 3,2 m stanowi przypuszczalnie pozostałość kuchni z XIV wieku. Drugi piec z posadzką ceglana prawdopodobnie był łaźnią. Ponadto odkryto piwnicę o bliżej nieokreślonej chronologii.

Wydobyty liczny materiał ruchomy, jak garnki, wazy, misy, patelnie - pozwala datować wyżej wymienione obiekty na XIV wiek. Ponadto odkryto dwa mury barokowe /fundament kamienno-ceglany budynku gospodarczego oraz kolisty fundament fontanny/.

Badania będą kontynuowane.

LUBIŃ
woj.leszczyńskie
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze

LUBLIN
Stare Miasto
Blok VI

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Rozwałka. Finansował Zarząd Rewaloryzacji Zespołu Zabytkowego Miasta Lublina. Drugi sezon badań. Ślady osadnictwa neolitycznego. Średniowiecze i okres nowożytny.

Badania były kolejnym etapem archeologicznego rozpoznania tzw.bloku VI na² Starym Mieście. Eksplorowano 2 wykopy o powierzchni 40 m². Przy ich lokalizacji brano pod uwagę możliwość odkrycia przebiegu muru obronnego, jak również stwierdzenie ewentualnego istnienia uliczki przy-murnej.

Wykopy II i III zlokalizowano w pobliżu krawędzi wzgórza staromiejskiego, na tyłach zabudowy Grodzkiej 24/26.